

ANALÝZA PROČ DOŠLO K POŠKOZENÍ FILMU AŽ PŘIJDE KOCOUR DIGITALIZACÍ NFA

Problematikou digitálního restaurování filmových děl je řešení možností odstranění degradací barevnosti a kontrastu archivních filmových materiálů vzniklé během uplynulého času. V případě filmu „Až přijde kocour“ je to 58 let. Tyto degradace se dají dnešními digitálními nástroji odstranit a tyto úpravy kontrolovat prostřednictvím kvalifikovaného odhadu digitálního restaurátora, který se opírá o expertízy odborníků v oborech kamera a zvuk.

Certifikovaná metodika DRA – Digitálně restaurovaného autorizátu tvrdí, že je potřeba k digitalizaci použít nejvyšší dostupný obrazový a zvukový zdroj. V případě filmu „Až přijde kocour“ je to originální negativ Eastman Kodak 5250 a 5251, který byl pořízen filmovou kamerou kameramanem.

Porovnání vzorků DRA, které dostal NFA k dispozici a nepoužil je a tím, co v italské laboratoři vyrobil:

Vzorky DRA vznikly v rámci výzkumu metodiky DRA na základě výroby 4K faksimile z nalezené dobové referenční filmové kopie AGFACOLOR PF7. Faksimile byly použity jako reference pro kvalifikovaný restaurátorský odhad a k napodobení autentického dobového vzhledu referenční kopie AGFACOLOR. Zdrojem digitalizace byl originální negativ KODAK. Tedy gamut (rozsah barev) je roven průniku obou gamutů Eastman KODAK a AGFACOLOR a ten byl stanoven kvalifikovaným odhadem expertní skupinou. Lze to vyjádřit jako průnik barevných prostorů v diagramu CIE 1931, pokud bychom měli k dispozici původní filmové materiály bez degradace filmových barev.

Naopak volba NFA, že zdrojem digitalizace je barevně nutně zkřížený a jiným způsobem degradovaný Intermediát Pozitiv nám zatím neznámého původu a doby vzniku, je chybná, protože jako kopie již druhé generace obsahuje technologické nečistoty, zkřížení vrstev a další degradaci barev. Je to logické, protože jde o jiný typ filmového materiálu s jinými senzimetrickými a kolorimetrickými parametry. Barevný gamut obrazu zkopírovaného

z originálního negativu na duplikační pozitiv, z něhož NFA pořídil sken, musí zákonitě vyvolat jinou reakci, než sken z originálního negativu nasnímaného kameramanem Jaroslavem Kučerou v kameře. Dále nelze zjistit, jaký je zaručeně správný gamut kopie AGFACOLOR a která kopie byla vlastně původní? Víme např., že na premiéře v Cannes byl film uveden z kopie, která obsahovala také materiály Eastmancolor ECP a kontrastnější Ferraniacolor.

Jde tedy o digitalizát nerespektující nejkvalitnější obrazový zdroj – **originální negativ** (jako vzorek DRA), ale až druhogenerační kopii Intemediát pozitiv. Toto je pravý důvod nesprávné digitalizace NFA. Navíc v době vzniku filmu se distribuční kopie vyráběly vždy přímo z originálního negativu, tedy referenční kopie použitá pro vzorky DRA je kvalitním druhogeneračním vodítkem.

Závěrem: Vzorky DRA – prvogenerační restaurovaná digitální kopie
Digitalizát NFA – druhogenerační zkřížená digitální kopie

Vypracovalo:

CPA – Centrum poradenství a analytických služeb
Studio FAMU
Klimentská 4, Praha 1